neb, et se innimenne rummalaste eksib, kes sûûd Jummala peale aiab, kui ta kässi hästi ei käi. — Nûûd tahhame meie ommeti ka sedda teist asja tähhele panna, kelleſt meie wanna küllakubjas ütles, et ses se sû piddi ollema, et meil nûûd teine lug- gu peaks ollema, kui meie esſiwannemil. Mis assi se olli ommeti?

Üks teine mees. Küllap ses ikka se sû on sedda ükski ei wosi salgada. Kange moisa tö ja piin teeb meile otsa peale.

Josep. Eks siis meie wannemad ka moi- sa töod ei teinud, ja maksо ei maksnud?

Küllakubjas. Küllap se teada, et nem- mad ilma tööd teggematta ei olnud: ag- ga mis nende tö olli meie tö wasto! se olli nenda kui lapse mäng.

Josep. Kas so meles on weel, wanna taat, kui paljo tegge so issa moisa teggi?

Küllakubjas. Miks ma ei mälleta! Meie issal onsai olid addra maad ja hei- na- namaad käes; ja piddas teolisse allate ja waimo allate moisas.

Josep. Kui paljo innimessi teid siis olli tallus?

Küllakubjas. Meil olli, issa ja em- ma, tel ja lelle naene, se on, nelli töteg- giad innimesſed, kui meie lapsed alles wäe- timad ollime. Se olli pärraſt katko, kui ei olnud paljo rahwaſt.

Josep. Kui paljo lojussi olli teil sel puh- hul?

Küllakubjas. Meil olli Jummal tän- natud paar hobbosi, olli paar härgi, olli tükki nelli lehma, olli lambokessi ja sea- porsad —

Josep. Kas siis sinno issa joudis selle rahwaga ja nende lojustega addra maad harrida? ja pealegi moisa teggo tehha?

Küllakubjas. Egga ta keik maad ei prukind: harris ni paljo kui ta joudis: muiſt maad ollid kellus. Agga olli Jum-



Eesti Maarahwa Kalender 1790, lk. 21